

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 331/2014

af 11. marts 2014

om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles 2020-programmet) og ophævelse af Rådets afgørelse 2001/923/EF, 2001/924/EF, 2006/75/EF, 2006/76/EF, 2006/849/EF og 2006/850/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen og medlemsstaterne har sat sig som mål at fastlægge de foranstaltninger, som er nødvendige for anvendelsen af euroen som fælles valuta. Disse foranstaltninger omfatter beskyttelse af euroen mod falskmøntneri og svig med henblik på at styrke effektiviteten af Unionens økonomi og sikre de offentlige financers bæredygtighed.
- (2) Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 ⁽³⁾ indeholder bestemmelser om udveksling af oplysninger, samarbejde og gensidig bistand og fastlægger således en harmoniseret ramme for beskyttelsen af euroen. Virkningerne af nævnte forordning blev ved Rådets forordning (EF) nr. 1339/2001 ⁽⁴⁾ udvidet til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som deres fælles valuta, for at sikre euroen samme grad af beskyttelse i hele Unionen.
- (3) Aktioner til fremme af udveksling af oplysninger og personale, teknisk og videnskabelig bistand og specialuddannelse bidrager i høj grad til at beskytte Unionens fælles valuta mod falskmøntneri og svig og dermed til at sikre et højt og ensartet beskyttelsesniveau i hele Unionen og demonstrerer samtidig Unionens evne til at tackle alvorlig organiseret kriminalitet.
- (4) Handlingsprogrammet med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) bidrager til at skabe øget opmærksomhed blandt unionsborgere og forbedre beskyttelsen af euroen, særlig gennem den løbende udbredelse af resultaterne af de aktioner, der støttes af programmet.

⁽¹⁾ EUT C 137 af 12.5.2012, s. 7.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.12.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.3.2014.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1339/2001 af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 11).

- (5) Tidligere støtte til sådanne aktioner gennem Rådets afgørelse 2001/923/EF ⁽¹⁾ og 2001/924/EF ⁽²⁾, som efterfølgende er ændret ved Rådets afgørelse 2006/75/EF ⁽³⁾, 2006/76/EF ⁽⁴⁾, 2006/849/EF ⁽⁵⁾ og 2006/850/EF ⁽⁶⁾, har gjort det muligt at styrke Unionens og medlemsstaternes aktioner til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri. Målene i Pericles-programmet for perioden 2002-2006 og for perioden 2007-2013 er blevet opfyldt.
- (6) I den konsekvensanalyse Kommissionen gennemførte i 2011, hvori det vurderedes, om Pericles-programmet bør videreføres, nåede Kommissionen til den konklusion, at Pericles-programmet bør fornys med forbedrede mål og metodologi.
- (7) Anbefalingen i konsekvensanalysen var, at Unionen og medlemsstaterne bør videreføre og styrke indsatsen for at beskytte euroen mod falskmøntneri, under hensyntagen til de nye udfordringer i en situation med budgetstramninger. Under det nye program, Pericles 2020-programmet, kan forslag fra de deltagende medlemsstater omfatte deltagere fra tredjelande, hvis deres deltagelse er vigtig for beskyttelsen af euroen.
- (8) Det bør sikres, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem Pericles 2020-programmet og andre relevante programmer og aktioner. Kommissionen bør derfor gennemføre alle de nødvendige høringer af de berørte interessenter (navnlig de kompetente nationale myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne, Den Europæiske Centralbank og Europol) i det i forordning (EF) nr. 1338/2001 omhandlede udvalg for at vurdere behovene for at beskytte euroen, især for så vidt angår udveksling, bistand og uddannelse, med henblik på anvendelsen af Pericles 2020-programmet.
- (9) Pericles 2020-programmet bør gennemføres i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽⁷⁾. I overensstemmelse med nævnte forordning må indkøb af udstyr ikke være det eneste formål med et tilskud. Et tilskud skal fungere som økonomisk støtte til en aktion, der har til formål at bidrage til at nå et mål i Unionens politik.
- (10) Euroens betydning som en verdensomspændende valuta nødvendiggør et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau på internationalt plan, som kan opnås ved, at der stilles midler til rådighed til indkøb af udstyr, som tredjelandes organer kan anvende til at efterforske euro-falskmøntneri.
- (11) Den evaluering af Pericles-programmet, der er blevet foretaget med inddragelse af interessenterne, viser merværdien af dette program i form af et meget tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og med tredjelande såvel som komplementaritet med nationale aktioner, hvilket øger effektiviteten. Det forventes, at videreførelsen af Pericles-programmet på EU-plan vil yde et vigtigt bidrag til at sikre og endog øge det høje niveau for beskyttelse af euroen, der skyldes intensivering af grænseoverskridende samarbejde, udveksling og bistand. Den fælles tilrettelæggelse af aktioner og indkøb indebærer samtidig generelle besparelser i forhold til eventuelle nationale initiativer.
- (12) Kommissionen bør forelægge en uafhængig midtvejsevalueringsrapport om gennemførelsen af programmet og en endelig evalueringsrapport om opfyldelsen af Pericles 2020-programmets mål for Europa-Parlamentet og Rådet.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2001/923/EF af 17. december 2001 om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) (EFT L 339 af 21.12.2001, s. 50).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2001/924/EF af 17. december 2001 om udvidelse af afgørelsen om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, som ikke har indført euroen som fælles valuta (EFT L 339 af 21.12.2001, s. 55).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2006/75/EF af 30. januar 2006 om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) (EUT L 36 af 8.2.2006, s. 40).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2006/76/EF af 30. januar 2006 om udvidelse af anvendelsen af afgørelse 2006/75/EF om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen (EUT L 36 af 8.2.2006, s. 42).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2006/849/EF af 20. november 2006 om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) (EUT L 330 af 28.11.2006, s. 28).

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2006/850/EF af 20. november 2006 om udvidelse af anvendelsen af afgørelse 2006/849/EF om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen (EUT L 330 af 28.11.2006, s. 30).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (13) Denne forordning er i overensstemmelse med principperne om proportionalitet og programmets merværdi. Pericles 2020-programmet bør fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og mellem Kommissionen og medlemsstaterne for at beskytte euroen mod falskmøntneri uden at berøre medlemsstaternes ansvar og ved at anvende ressourcerne mere effektivt, end hvad der er muligt på nationalt niveau. Det er nødvendigt og berettiget at gribe ind på EU-niveau, da det helt klart gør det nemmere for medlemsstaternes at beskytte euroen i fællesskab og fremmer anvendelsen af fælles EU-strukturer med henblik på at øge samarbejdet og informationsudvekslingen mellem kompetente myndigheder.
- (14) Pericles 2020-programmet bør dække en periode på syv år, så dets varighed tilpasses varigheden af den flerårige finansielle ramme, som er fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (15) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af Pericles 2020-programmet bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Kommissionen bør vedtage årlige arbejdsprogrammer med opstilling af prioriteringerne, fordelingen af budgettet og evalueringskriterierne for støtte til aktionerne. Kommissionen bør drøfte anvendelsen af denne forordning med medlemsstaterne inden for rammerne af det udvalg, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1338/2001. De behørigt begrundede undtagelsestilfælde, hvor en forøgelse af samfinansieringen er nødvendig for at give medlemsstaterne et større økonomisk råderum, således at de kan gennemføre og afslutte projekterne for beskyttelse og sikring af euroen på tilfredsstillende vis, bør udgøre en del af de årlige arbejdsprogrammer.
- (16) I denne forordning fastlægges en finansieringsramme for hele Pericles 2020-programmets varighed, som skal udgøre det primære referencebeløb inden for rammerne af den årlige budgetprocedure i henhold til punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾ for Europa-Parlamentet og Rådet.
- (17) For at der kan anlægges en vis fleksibilitet ved fordelingen af midler bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringer af den vejledende fordeling af disse midler. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (18) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af passende foranstaltninger under hele udgiftscyklussen, herunder ved forebyggelse, afsløring og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert, og efter omstændighederne med administrative og finansielle sanktioner.
- (19) Afgørelse 2001/923/EF, 2001/924/EF, 2006/75/EF, 2006/76/EF, 2006/849/EF og 2006/850/EF bør ophæves. Der bør fastsættes overgangsforanstaltninger med henblik på at fuldføre finansielle forpligtelser i forbindelse med aktioner udført efter disse afgørelser.
- (20) Det er med henblik på sikre en smidig overgang uden afbrydelser mellem Pericles-programmet og Pericles 2020-programmet hensigtsmæssigt at tilpasse Pericles 2020-programmets varighed til forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013. Derfor bør Pericles 2020-programmet finde anvendelse fra den 1. januar 2014 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Det flerårige handlingsprogram til fremme af aktioner til beskyttelse og sikring af euroen mod falskmøntneri og svig »Pericles 2020« (»programmet«) oprettes herved for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

*Artikel 2***Merværdi**

Programmet tilskynder aktivt til og indebærer en forøgelse af det tværnationale samarbejde med henblik på at beskytte euroen såvel inden for som uden for Unionen og med Unionens handelspartnere, med særlig vægt på de medlemsstater eller tredjelande, hvor euro-falskmøntneri ifølge rapporterne fra de kompetente myndigheder er særlig udbredt. Dette samarbejde skal bidrage til en mere effektiv beskyttelse af euroen gennem udveksling af bedste praksis, fælles standarder og fælles specialuddannelsesprogrammer.

*Artikel 3***Det overordnede mål**

Programmets overordnede mål er at forebygge og bekæmpe falskmøntneri og svig og således øge konkurrenceevnen i Unionens økonomi og sikre de offentlige finansers holdbarhed.

*Artikel 4***Det specifikke mål**

Programmets specifikke mål er at beskytte eurosedler og -mønter mod falskmøntneri og svig ved at støtte og supplere de foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, og støtte de kompetente nationale myndigheders og EU-myndigheders bestræbelser på indbyrdes og med Kommissionen at opbygge et snævert, løbende samarbejde og en udveksling af bedste praksis, der også, når det er relevant, omfatter tredjelande og internationale organisationer.

Opfyldelsen af dette mål måles bl.a. på effektiviteten af de finansielle, tekniske, retshåndhævende og retslige myndigheders foranstaltninger med udgangspunkt i antallet af afslørede forfalskninger, nedlukkede ulovlige falskmøntnerværksteder, arresterede personer og pålagte sanktioner.

*Artikel 5***Organer, der kan opnå finansiering**

De organer, der kan opnå finansiering under programmet, er medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder som defineret i artikel 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1338/2001.

*Artikel 6***Deltagelse i programmet**

1. De deltagende lande er de medlemsstater, der har indført euroen som fælles valuta.
2. De medlemsstater, der er omhandlet i stk. 1, kan foreslå deltagere fra tredjelande, hvis dette er vigtigt for opfyldelsen af programmets overordnede og specifikke mål, jf. henholdsvis artikel 3 og 4.

*Artikel 7***Målgrupper og fælles aktioner**

1. Programmet er rettet imod deltagelse af følgende grupper:
 - a) ansatte inden for de tjenester, der er beskæftiget med afsløring og bekæmpelse af falskmøntneri, navnlig politiet og skattevæsenet, afhængig af opgavefordelingen på nationalt plan
 - b) ansatte inden for efterretningsvæsenet
 - c) repræsentanter for de nationale centralbanker, pengeudstedende organer, kommercielle banker og andre finansielle formidlere, navnlig hvad angår de finansielle institutioners forpligtelser
 - d) dommere, jurister og andre ansatte i retsvæsenet, der er specialiseret på området
 - e) enhver anden berørt instans eller erhvervsgruppe, såsom handels- og industrikamre og lignende strukturer, der er forbindelsesled til små og mellemstore virksomheder, detailhandlere og pengetransportvirksomheder.

2. Aktioner under programmet kan tilrettelægges i fællesskab af Kommissionen og andre partnere med relevant ekspertise såsom:

- a) de nationale centralbanker og Den Europæiske Centralbank (ECB)
- b) de nationale analysecentre og de nationale møntanalysecentre
- c) Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC) og pengeudstedende organer
- d) Europol, Eurojust og Interpol
- e) de nationale centralkontorer for bekæmpelse af falskmøntneri, som er omhandlet i artikel 12 i den internationale konvention til bekæmpelse af falskmøntneri, undertegnet den 20. april 1929 ⁽¹⁾ i Genève og de andre tjenester, der er specialiseret i forebyggelse, afsløring og bekæmpelse af falskmøntneri
- f) specialiserede organer inden for reprografi- og autentifikationsteknikker, trykkere og gravører
- g) andre organer end de i litra a)-f) omhandlede, som besidder en særlig sagkundskab, herunder hvor det er relevant sådanne organer i tredjelande, navnlig i tiltrædende stater og kandidatlande, og
- h) private enheder, der har udviklet en veldokumenteret teknisk kompetence og specialiserede team inden for afsløring af falske pengesedler og mønter.

Artikel 8

Støtteberettigede aktioner

1. Der skal i programmet tages hensyn til de tværnationale og tværfaglige aspekter af bekæmpelsen af falskmøntneri, og det skal fremme bedste praksis tilpasset de specifikke forhold i hver medlemsstat.

2. Programmet skal, på de vilkår, der er fastsat i det årlige arbejdsprogram, som er omhandlet i artikel 11, yde finansiel støtte til følgende aktioner:

a) udveksling og udbredelse af oplysninger, navnlig gennem tilrettelæggelse af workshops, møder og seminarer, herunder uddannelse, målrettede praktikophold og udveksling af personale mellem kompetente nationale myndigheder og andre lignende aktioner. Informationsudvekslingen skal bl.a. rettes mod:

- metoder til overvågning og analyse af de økonomiske og finansielle konsekvenser af falskmøntneri
- drift af databaser og varslingsystemer
- anvendelse af computerstøttede værktøjer til afsløring
- undersøgelses- og efterforskningsmetoder
- videnskabelig bistand, navnlig videnskabelige databaser, teknologiovervågning og iagttagelse af nyskabelser
- beskyttelsen af euroen uden for Unionen
- forskningsaktioner
- tilvejebringelse af særlig operationel ekspertise

b) teknisk, videnskabelig og operationel bistand, der synes nødvendig som en del af programmet, herunder navnlig:

- enhver passende foranstaltning, der gør det muligt på EU-plan at opbygge pædagogiske værktøjer, såsom en håndbog om EU-lovgivningen, informationsbreve, manualer, glossarer og leksika, databaser, navnlig vedrørende videnskabelig bistand eller teknologiovervågning, eller computerstøtteapplikationer, såsom software
- relevante undersøgelser af tværfaglig og transnational art
- udvikling af tekniske støtteinstrumenter og -metoder til fremme af afsløringsaktioner på EU-plan
- finansiel støtte til fremme af samarbejdet i forbindelse med operationer, der involverer mindst to stater, når en sådan støtte ikke kan opnås under andre europæiske institutioners og organers programmer

⁽¹⁾ Folkeforbundets traktatsamling nr. 2623 (1931), s. 372.

- c) tilskud til finansiering af indkøb af udstyr, der skal anvendes af særlige instanser inden for bekæmpelse af falskmøntneri med henblik på at beskytte euroen mod falskmøntneri, i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3.

KAPITEL II

FINANSIEL RAMME

Artikel 9

Finansieringsramme

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 fastsættes til 7 344 000 EUR (i løbende priser).
2. Inden for programmets finansieringsramme tildeles beløb til støtteberettigede aktioner, der er anført i artikel 8, stk. 2, i overensstemmelse med den vejledende fordeling af midler, som er fastlagt i bilaget.

Kommissionen må ikke afvige fra denne vejledende fordeling af midler med mere end 10 %. Viser det sig nødvendigt at overskride denne grænse, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 for at ændre den vejledende fordeling af midler, der er fastlagt i bilaget.

3. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for grænserne i den flerårige finansielle ramme.

Artikel 10

Typer af finansiel støtte og samfinansiering

1. Kommissionen gennemfører dette program i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
2. Finansiel støtte under programmet til støtteberettigede aktioner i artikel 8, stk. 2, skal ydes i form af enten:
 - a) tilskud, eller
 - b) offentlige kontrakter.
3. Indkøb af udstyr må ikke være den eneste komponent i aftalen om tilskud.
4. Samfinansieringssatsen for tilskud tildelt under programmet må ikke overstige 75 % af de støtteberettigede omkostninger. I behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der defineres i de årlige arbejdsprogrammer, jf. artikel 11, må samfinansieringssatsen ikke overstige 90 % af de støtteberettigede omkostninger.
5. Når de i artikel 8, stk. 2, omhandlede støtteberettigede aktioner organiseres i fællesskab af Kommissionen og ECB, Eurojust, Europol eller Interpol, deles udgifterne hertil mellem dem. Hver af dem afholder under alle omstændigheder rejse- og opholdsudgifter for sine egne gæstetalere.

Artikel 11

Årlige arbejdsprogrammer

For at gennemføre programmet vedtager Kommissionen årlige arbejdsprogrammer.

Hvert af de årlige arbejdsprogrammer skal gennemføre programmets overordnede og specifikke mål, jf. henholdsvis artikel 3 og 4, ved at fastlægge følgende:

- a) de aktioner, der skal gennemføres i overensstemmelse med sådanne overordnede og specifikke mål, herunder den vejledende fordeling af tilskud og gennemførelsesmetoden
- b) hvad angår tilskud: de væsentligste udvælgelseskriterier og den højest mulige samfinansieringssats.

Tilskud tildelt kommunikationsaktioner under dette program skal også bidrage til at dække videreformidlingen af Unionens politiske prioriteter, i det omfang de har tilknytning til programmets overordnede mål, jf. artikel 3.

Artikel 12

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser bliver beskyttet, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning, ved anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.
2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underleverandører, som har modtaget EU-midler under programmet.
3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt, der er finansieret under dette program.
4. Uden at det berører stk. 1, 2 og 3, skal samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud som følge af gennemførelsen af denne forordning indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt tillægger Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse undersøgelser i henhold til deres respektive beføjelser.

KAPITEL III

OVERVÅGNING, EVALUERING OG DELEGEREDE BEFØJELSER

Artikel 13

Overvågning og evaluering

1. Programmet skal gennemføres af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne og på grundlag af regelmæssige høringer i de forskellige faser af gennemførelsen af programmet i det i forordning (EF) nr. 1338/2001 omhandlede udvalg under hensyntagen til relevante foranstaltninger truffet af andre kompetente enheder, navnlig ECB og Europol.
2. Kommissionen sørger for at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem programmet og andre relevante programmer og aktioner på EU-plan.
3. Kommissionen forelægger hvert år Europa-Parlamentet og Rådet oplysninger om resultaterne af programmet. Deri indgår oplysninger om sammenhæng og komplementaritet med andre relevante programmer og aktioner på EU-plan. Kommissionen formidler løbende resultaterne af de aktioner, der støttes under programmet. De deltagende lande og andre støttemodtagere giver Kommissionen alle nødvendige data og oplysninger til brug for overvågning og evaluering af programmet.
4. Kommissionen gennemfører en evaluering af programmet. Senest den 31. december 2017 forelægger Kommissionen en uafhængig midtvejsevalueringsrapport om opfyldelsen af målene for alle foranstaltninger (resultater og virkninger), den effektive og omkostningseffektive udnyttelse af ressourcerne og merværdien heraf for Unionen. Evalueringsrapporten forberedes med henblik på at danne grundlag for en afgørelse om videreførelse, ændring eller suspension af foranstaltningerne. Evalueringen skal desuden behandle mulighederne for forenkling, intern og ekstern sammenhæng, den fortsatte relevans af alle mål samt foranstaltningernes bidrag til Unionens prioriterede mål om en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Den skal tage hensyn til resultaterne af evalueringen af de tidligere foranstaltningers virkninger på lang sigt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

5. Der foretages endvidere en evaluering af programmets langsigtede virkninger og holdbarheden heraf, som skal danne grundlag for en afgørelse om eventuel videreførelse, ændring eller suspension af ethvert efterfølgende program.
6. Senest den 31. december 2021 forelægger Kommissionen desuden en endelig evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan programmets målsætninger er blevet opfyldt.

Artikel 14

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, tillægges Kommissionen fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.
3. Den i artikel 9 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

Ophævelse

Afgørelse 2001/923/EF, 2001/924/EF, 2006/75/EF, 2006/76/EF, 2006/849/EF og 2006/850/EF ophæves.

Afgørelserne gælder dog stadig for finansielle forpligtelser i forbindelse med aktioner, der gennemføres under disse afgørelser, indtil disse forpligtelser er blevet opfyldt.

Artikel 16

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

BILAG

Vejledende fordeling af midler mellem de støtteberettigede aktioner i artikel 8, stk. 2

Inden for programmets finansieringsramme som fastsat i artikel 9 tildeles mindst 90 % af budgettet til følgende støtteberettigede aktioner i artikel 8, stk. 2:

- udveksling og udbredelse af oplysninger
 - teknisk, videnskabelig og operationel bistand
 - tilskud til finansiering af indkøb af udstyr, som skal anvendes af myndigheder, der er specialiseret i bekæmpelse af falskmøntneri.
-